

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal de commerce de Paris (Ranska) on esittänyt 2.6.2021 – AA, BB, joka on AA:n puoliso, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, jota edustaa asianajaja Xavier Brouard Groupe AA SNC:n konkurssipesän pesänhoitajana v. Allianz Bank SA, Allianz France SA, jolle Métropole SA:n oikeudet ovat siirtyneet, Abitbol & Rousselet SCP, jota edustaa asianajaja Frédéric Abitbol Groupe AA SNC:n selvittäjänä, BDR & Associés, jota edustaa asianajaja Xavier Brouard Groupe AA SNC:n konkurssipesän pesänhoitajana, SELAFA MJA, jota edustaa asianajaja Jérôme Pierrel AA:n konkurssipesän pesänhoitajana, SELARL Axym, jota edustaa asianajaja Didier Courtoux AA:n konkurssipesän pesänhoitajana, Bibus SA, aiemmin Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, jolle Métropole SA:n oikeudet ovat siirtyneet

(Asia C-344/21)

(2021/C 338/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de commerce de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantajat: AA, BB, joka on AA:n puoliso, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, jota edustaa asianajaja Xavier Brouard Groupe AA SNC:n konkurssipesän pesänhoitajana

Vastaajat: Allianz Bank SA, Allianz France SA, jolle Métropole SA:n oikeudet ovat siirtyneet, Abitbol & Rousselet SCP, jota edustaa asianajaja Frédéric Abitbol Groupe AA SNC:n selvittäjänä, BDR & Associés, jota edustaa asianajaja Xavier Brouard Groupe AA SNC:n konkurssipesän pesänhoitajana, SELAFA MJA, jota edustaa asianajaja Jérôme Pierrel AA:n konkurssipesän pesänhoitajana, SELARL Axym, jota edustaa asianajaja Didier Courtoux AA:n konkurssipesän pesänhoitajana, Bibus SA, aiemmin Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, jolle Métropole SA:n oikeudet ovat siirtyneet

Ennakkoratkaisukysymykset

- Onko asetuksessa N:o 4064/89⁽¹⁾ ja asetuksessa N:o 139/2004⁽²⁾ säädetyt yrityskeskittymien valvontaa koskevia sääntöjä tulkittava siten, että keskittymää, joka on toteutettu ennakkoon ilmoittamista ja toteuttamisen lykkäämistä koskevien velvollisuuksien vastaisesti on pidettävä keskittymänä, josta ei ole tehty ilmoitusta, ja jos näin on, mitä oikeudellisia seurauksia ilmoituksen tekemättä jättämisellä on tämän ensimmäisen keskittymän perusteella myöhemmin toteutettuihin oikeustoimiin? Onko erityisesti keskittymää, josta ei ole tehty ilmoitusta, pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana asetuksessa N:o 4064/89 ja asetuksessa N:o 139/2004 tarkoitetulla tavalla?
- Onko asetuksen N:o 4064/89 ja asetuksen N:o 139/2004 3 artiklan 5 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että se, että luotto- tai rahoituslaitos taikka vakuutusyhtiö omistaa osuuksia yli vuoden ajan ilman komission lupaa, merkitsee yhteismarkkinoille soveltumatonta keskittymää?
- Mitä oikeudellisia seurauksia asetusten N:o 4064/89 ja N:o 139/2004 3 artiklan 5 kohdan a alakohdassa liitetään siihen, että velvollisuutta hakea komissiolta jatkoa yhden vuoden jaksoon, jonka ajan luotto- tai rahoituslaitokset taikka vakuutusyhtiöt voivat omistaa arvopapereita, on laiminlyöty?
- Onko oikeusvarmuuden yleistä oikeusperiaatetta tulkittava siten, että sillä voidaan rajoittaa mahdollisuutta riitauttaa EU-oikeuden vastaisia toimenpiteitä, kun lainvastaisuuden tapahtumisesta on kulunut jo paljon aikaa ja kun luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt ovat saavuttaneet lainvastaisen toimenpiteen perusteella subjektiivisia oikeuksia? Jos asia on näin, johtavatko unionin oikeuden todetut rikkomiset siihen, että lainvastaisuuksista vastuussa olevia henkilöitä vastaan voidaan nostaa vahingonkorvauskanteita?
- Onko jäsenvaltioiden sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä tulkittava siten, että valtion rahoituslaitoksen aiheuttamat unionin oikeuden rikkomiset merkitsevät sitä, että kyseinen valtio on velvollinen maksamaan korvausta lainvastaisuuden uhreille unionin oikeudessa asetetuilla tavanomaisilla edellytyksin?
- Onko SEUT 108 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että ennen asiassa Stardust Marine annettua tuomiota lainan, jonka korko on edullinen ja valikoiva, joka tuottaa etua tavanomaisiin markkinaehdoin myönnettävään lainaan verrattuna, voitiin katsoa olevan peräisin valtion varoista sen vuoksi, että se oli julkisen yrityksen myöntämä, eikä ole tarpeen tarkistaa, onko laina ollut toiminnallisesti valtiosta johtuva?

- Asetetaanko SEUT 4 artiklan 3 kohdassa määrättyllä jäsenvaltioiden vilpitöntä yhteistyötä koskevalla velvollisuudella, yhdessä [EY:n perustamissopimuksen] 88 artiklan 3 kohdan[, josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta,] tehokkaan vaikutuksen ja välittömän oikeusvaikutuksen kanssa, alemman oikeusasteen tuomioistuimille velvollisuus tutkia viran puolesta valtiontuet, joita ei ole ilmoitettu komissiolle ja tarvittaessa todeta ne lainvastaisiksi?
- Mitä oikeudellisia seurauksia aiheutuu siitä, että SEUT 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti Euroopan komissiolle ei ole tehty ilmoitusta valtiontuesta, muun muassa sellaisten hankintatoimien pätevyden osalta, joita kyseisen valtiontuen avulla on voitu toteuttaa?
- Onko SEUT 108 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että valtiontukea on se, että julkinen luottolaitos siirtää huomattavan määrän pääomaansa valikoivasti toisen pankin hyväksi?
- Onko SEUT 101 artiklaa, sellaisena kuin Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on sitä tulkinnut asiassa Allianz Hungaria antamassaan tuomiossa, tulkittava siten, että sopimus, jonka edustaja on tehnyt muiden yritysten kanssa ja joka johtaa lakisääteisen velvollisuuden rikkomiseen, on katsottava tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi, koska Ranskan oikeudessa kielletään edustajaa ostamasta omaisuutta, jonka hän on velvollinen myymään, ja asetetaan tälle velvollisuus toimia lojaalisti ja velvollisuus antaa tietoja valtuuttajalleen tai valtuuttajilleen?
- Rikotaanko SEUT 101 artiklaa silloin, kun yritykset ovat sopineet hankkivansa kolmannen yrityksen omistukseensa sen markkina-arvoa huomattavasti alhaisempaan hintaan, kun tällainen hankinta on edellyttänyt, että yksi sopimuksen osapuolina olevista yrityksistä rikkoo lojaalisuusvelvollisuutta, tiedonantovelvollisuutta tai Ranskan oikeudessa edustajalle asetettua kieltoa hankkia omaisuutta?
- Rikotaanko SEUT 101 artiklaa silloin, kun yritysten välinen sopimus on myötävaikuttanut tietojen salaamiseen Euroopan komissiolta yritykselle tai joillekin niistä kuuluviin yrityskeskittymiä koskeviin velvollisuuksiin (erityisesti ilmoitusvelvollisuuteen) liittyen?
- Rikotaanko SEUT 101 artiklaa silloin, kun yritysten välisen sopimuksen tarkoituksena tai seurauksena on ollut muun muassa se, että valtiontuesta ei ole tehty asianmukaista ilmoitusta Euroopan komissiolle?
- Onko direktiivin 2014/104/EU^(?) 3 artiklaa tulkittava siten, että siinä säädetty ”täysi korvaus” vastaa käsiteltävässä asiassa Adidasin tämänhetkistä osakkeiden arvoa?
- Kun otetaan huomioon kaikki käsiteltävän asian kannalta merkitykselliset tosiseikat, onko tietyistä säännöistä, joita sovelletaan jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kilpailuoikeuden säännösten rikkomisen johdosta kansallisen lainsäädännön nojalla nostettuihin vahingonkorvauskanteisiin 26.11.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/104/EU 10 artiklaa tai tehokkuusperiaatetta, jonka ilmentymä se on, tulkittava siten, että SEUT 101 artiklan ja SEUT 102 artiklan rikkomisesta, joista kantajat ovat ilmoittaneet, aiheutuneen vahingon korvaamista koskevan oikeuden on katsottava vanhentuneen?
- Koska kyseistä direktiiviä ei sovelleta keskittymiä ja valtiontukia koskevien unionin oikeussääntöjen rikkomisiin, mitä unionin oikeuden oikeussääntöjä on sovellettava vahingonkorvausoikeuden mahdolliseen vanhentumiseen, ja miten niitä on tulkittava käsiteltävän asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen perusteella?

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 21.12.1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL 1989, L 395, s. 1).

⁽²⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EUVL 2004, L 24, s. 1).

⁽³⁾ Tietyistä säännöistä, joita sovelletaan jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kilpailuoikeuden säännösten rikkomisen johdosta kansallisen lainsäädännön nojalla nostettuihin vahingonkorvauskanteisiin 26.11.2014 annettu neuvoston direktiivi 2014/104/EU (EUVL 2014, L 349, s. 1).